

ת"פ 27973/02/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - מקסים מון

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 27973-02-17 מדינת ישראל נ' מון(אסיר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות לשכת
התביעות רמלה ע"י ב"כ עוה"ד דפנה
קרפל

נגד
הנאשם - מקסים מון (אסיר) הובא
באמצעות שב"ס ע"י ב"כ עוה"ד ניצן ביילין

גזר דין

כתב האישום והכרעת דין

1. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 25.12.2016, בשעה 19:30 או בסמוך לכך, בבית סוהר ניצן-מגן, ניתנה הוראה על ידי מפקד המשמרת לסגור את הנאשם בתאו, שהיה באותה עת בסטטוס של אסיר, ולהוציא מהתא את מוצרי החשמל שהיו בו. באותן הנסיבות, הסוהר עהד עוקלה (להלן: "**עהד**") רצה להוציא את הקומקום החשמלי מתאו של הנאשם. בתגובה, אחז הנאשם בבסיס עליו מונח הקומקום וחבט באמצעותו בראשו של עהד.

2. לאחר שמיעת הראיות, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

מתחם העונש ההולם

3. לגבי הערך החברתי המוגן בעבירה של אלימות כלפי עובד ציבור, אביא מדבריה של כבוד השופטת ברק ארז בפסקה 9 לפסק דינה בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.11.2013):

" בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (11.07.11)). עובדי הציבור "חשופים בצריח". כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדת שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

4. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של תקיפת עובד ציבור, אפנה לפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1648/14 יפקח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.4.2014). במקרה זה, המבקש תקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך עריכת חיפוש, בתוקף תפקידם. החוקרים הציגו למבקש צו חיפוש אך הוא סירב לעריכת החיפוש, קימט את הצו וניסה לדחוף אותו בכח לפיו של אחד החוקרים. לאחר זאת, שרף המבקש את הצו. בנוסף, איים המבקש על חייהם של החוקרים במילים ובמעשים. המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בעבירות הבאות: תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור, ואיומים. בסופו של דבר, הושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לפקח שהותקף בסך 2,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי ולאור מצבו הרפואי של המבקש, העונש הופחת ל-4 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 5979/06 בודהנה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 25.7.2006). המבקש הועמד לדין בבית משפט השלום בבית שאן בגין עבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לפי הנטען בכתב האישום, המבקש תקף שוטר אשר הגיע לביתו כשבידו צו הבאה, בכך שדחף אותו וכן הכשיל את השוטרים שבאו לעצרו מלמלא את תפקידם, בכך שסירב להתלוות עימם לניידת המשטרה, תוך כדי שימוש בכח. המבקש זוכה ע"י בית המשפט השלום, מחמת הספק, מהעבירה של תקיפת שוטר והורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.06.2014). המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הגיע כח משטרה לביתו של המבקש על מנת לבצע חיפוש. במהלך עריכת החיפוש תקף הנאשם את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום עזר לשוטר הראשון להשתלט

על המבקש, תוך שהוא בועט בשני השוטרים וכן בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ היה על המבקש לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 7504/13 **אלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.12.2013). המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור ותקיפה סתם בכך שקילל פקח חניה ובעט בו לאחר שהלה סירב לבטל דו"ח שרשם בגין חניית רכבו של המבקש במקום אסור וכן בעט באדם נוסף (שעימו הייתה לפקח היכרות קודמת), אשר נחלץ להגנתו של הפקח וסטר לו ואף ירק בפניו. בהמשך של אותו אירוע, שחרר את בלם היד של רכבו ודרדר את הרכב לכיוונו של הפקח. בית המשפט השלום השית עליו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 3,000 ₪ לכל אחד מקורבנות העבירה. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שהורה על הפחתת עונש המאסר בפועל לשלושה חודשים. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

ה. רע"פ 7398/15 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 06.11.2015). המבקש הורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור והיזק לרכוש בזדון בכך שבעת שטופל על ידי עובדת בלשכת התעסוקה בחיפה, התפתח ויכוח בין השניים. במהלך חילופי הדברים תקף את המתלוננת בכך שהשליך על ראשה עציץ מפלסטיק, אשר היה מונח על שולחנה. עקב מעשיו, נשבר העציץ. הושתו על המערער 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת בסך של 2,000 ₪.

5. על כן, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה שבוצעה על ידי הנאשם ונסיבות ביצועה נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

6. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל השיקולים שלהלן:

א. לחומרא: עברו הפלילי של הנאשם (ת/6). לנאשם תשע הרשעות קודמות, כאשר שבע מהן בעבירות אלימות, ביניהם, הרשעה קודמת משנת 2006 בעבירה של תקיפת עובד ציבור בהיותו אסיר וכן שתי הרשעות בעבירות של תקיפת שוטרים מהשנים 2005 ו-2003. הנאשם גם נדון בשנת 2004 ל-16 שנות מאסר בפועל בגין עבירת הריגה.

ב. לקולא: ההשלכות השליליות של ההרשעה בתיק הנוכחי לעניין האפשרות שלו כאסיר ליציאה לחופשות.

7. לעניין השאלה האם העונש שיושת על הנאשם יהיה במצטבר או בחופף לתקופת מאסרו הנוכחי, סבורני שמכלול הנסיבות של האירוע שבו הורשע וכן הרישום הפלילי הקודם בעבירות אלימות, מחייבים שעונש המאסר בפועל שיושת עליו יהיה במצטבר.

8. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל וזאת במצטבר לעונש שאותו הוא מרצה כיום.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שתוך שלוש שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירות אלימות.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן, עהד עוקלה פיצוי בסך של 1500 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 01.07.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מיד. היה והתשלום הראשון או השני לא ישולם במועד אזי תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לתשלום מיד.

9. לאור העובדה שהנאשם בסטטוס של אסיר לתקופה לא מבוטלת, לא מצאתי לנכון להשית עליו קנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ד אייר תשע"ח, 09 מאי 2018, במעמד הצדדים.